

jeg synes, at, er der nogen Næringsvej, der har Krav paa at sige et Ord med om sin Næring, er det Fiskerne. Der er ingen Næring, der er saa besværlig, saa farefuld og saa lidet lønnende som Fiskeriet, der er ingen Næringsvej, som det staar saa aabent for alle at gribe ind i som netop Fiskeriet; vi ere jo alle Fiskere, vi kunne alle drage ud og fiske. Naar hertil kommer, at Fiskerne ved et Møde, som repræsenterede 3,000 Fiskere, have forlangt at faa en saadan Kommission nedsat, hvoraf over Halvdelen skulde bestaa af næringsdrivende Fiskere, saa synes jeg, at vi gøre Ret i at imødelomme disse Ønsker. Fiskerne nævnde netop ved denne Lejlighed Landbokommissionen, og jeg tror, at det er med Rette; de vise derved med et Fingerpeg, at, er der nogen Næringsgren her i Landet, der er repræsenteret i begge Rigsdagens Kamre, er det Landbruget, og dog er der nedsat en Landbokommission. Der ligger heri en stor Opfordring for os, der jo ikke ere sagtyndige eller drive Fiskeri som Næringsvej, til at imødelomme Fiskerne. Det er blevet sagt, at vi ikke turde lægge det i Fiskernes Haand, og man har talt om den Strid, som der er og maa være mellem de to Slags Fiskerier ved faststaaende og drivende Redstaber, med andre Ord, mellem Smaafiskerne og Storfiskerne. Det er jo saaledes og kan ikke være anderledes, end at der er modstridende Interesser for de to Fiskemaaders Vedkommende, men jeg tror, at Fiskerne, som maa klare saa mange Skær, og saa nok selv skulle klare dette. Naar det siges her i Salen: vi have talt med Fiskerne, og der er Fiskere, som have fremsat det og det, maa man huske paa, at disse Fiskere staa uden Ansvar; deres Navne komme jo ikke en Gang frem, og de paagældende Udtalelser ere kun, hvad man faster løst hen Mand og Mand imellem. Men naar der bliver nedsat en Kommission af Fiskere, staa de med det fulde Ansvar for, hvorledes de handle, og dette Ansvar tror jeg nok vil gøre sig gældende blandt de Mænd, som ville blive kaldede til at tale Fiskernes Sag, baade med Hensyn til de modstridende Interesser mellem de to Maader at fiske paa og med Hensyn til Interessen for at bevare Fiskebestanden. Jeg tror, at vi trygt kunne stole paa, at de Fiskere, som komme til at tale Fiskernes Sag, nok skulle vogte sig for at komme med Forslag til en Lov, hvorved Fiskebestanden vilde blive ødelagt; de skulle nok værne om Fiskebestanden, saaledes at deres Efterkommere ogsaa kunne faa noget at fiske. Jeg vil derfor anbefale, at vi paa en eller anden Maade imødelomme Fiskerne ved at nedsætte en saadan Fiskerikommission;

jeg kan ikke se andet, end at den er berettiget og paa sin Plads.

De allerfleste Punkter i det forelagte Lovforslag ere jo nu gennemgaaede; § 5 har jeg imidlertid endnu ikke hørt ret meget omtalt her, og dog kan jeg ikke fortaa dens Bestemmelse om Mærkningerne af de staaende Redstaber. Det hedder saaledes under Punkt 2, der nærmest omtaler de faste Redstaber, de Redstaber, der staa mærkede med faste Bøle fra Bunden, at Mærkerne skulle naa 4 Fod op over Vandfladen. Men nu vide vi jo alle sammen, at Vandfladen stiger og falder efter Højvande og Lavvande, og da der staar i Slutningen af Paragraffen, at intet Fiskemærke maa naa over 5 Fod over Vandet, er der i alt kun 1 Fods Spillerum. Jeg synes nu, at det er umuligt at sætte Mærker, som naa 4 Fod over Vandet, og som ikke komme til at naa 5 Fod over det, naar der bliver Lavvande. Det samme gælder jo for Resten om de andre Fiskemærker, for andre faststaaende Redstaber saavel som for de svajende Redstaber. Vi vide jo nok, at, naar et Mærke er fastbundet ved et Redskab, og der kommer Strøm, som der jo al Tid gerne er i Vandene, vil denne Strøm drive Redstaberne saaledes, at de ikke kunne naa deres 4 Fod over Vandet. Det forekommer mig ogsaa at være en underlig Bestemmelse — men det er naturligvis paa Grund af Overenskomsten med Sverige, at drivende Redstaber i Øresund skulle føre en klar Lanterne. Naar der nemlig samtidig staar, at Drivgarn let skulle kunne drive over Mærket, ved jeg ikke, hvor Lanterne bliver af, naar et drivende Redskab kommer og driver over et saadant Mærke. — Jeg skal, som sagt, ikke komme dybere ind paa Lovforslaget; jeg vil kun anbefale at imødelomme Fiskernes Krav om Nedsættelse af en Kommission.

M. Jensen: Jeg vilde gerne gøre nogle Bemærkninger om det privilegerede Fiskeri, som findes omtalt i Lovforslagets § 6. Jeg mener nemlig, at naar, vi skulle drøfte og vedtage en ny Fiskerilov, vil det først og fremmest være Fiskeribesøttningens Tarv, som vi maa have for Øje. Jeg ved vel, at der ogsaa er andre Hensyn, som gøre sig gældende, f. Eks. Hensynet til Fredningen af Fiskenes Yngel og Hensynet til deres Formering og, som den ærede Minister i Gaar sagde, Hensynet til det almene Vel. Alt dette indrømmer jeg fuldt vel, men ud over dette mener jeg dog, at man først og fremmest bør have Fiskernes Gavn for Øje, naar man vedtager en ny Fiskerilov. Men Lovforslagets § 6 gaar i alt væsentligt ud paa at hæbde Agerdyrernes Forrettigheder til et